

העולם הזה

חוב גליסקון 8, תל-אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען לחברקים: "עולמפרט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239. ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי: אורי אבנרי

ראש המערכת: שלום כהן

עורכי-משנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך כתיוב: עורך הבנייה: סילבי קשת

כתב בכיר: צלם המערכת: אריה קרו

חברי המערכת: מנשה ברריון, שיעי גלור, גילי גליץ, דויד הורוביץ, רותי ורד, רוני זוהר, אברהם חרסון, אוסקר סאבור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינן, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

טלפונית עם המטה ומכרים להוראות ביחס לתמונות, הסביר לי. כיבדנו את השוטרים בממתקים, שקיבלנו כמה דקות לפני כן כחלק מצידוננו. הם קיבלו אותם בחיוך, והביעו את צערם על כל המקרה הבלתי-נעים. אבל בטחון הוא בטחון — ואין לצלם על הגבול. כעבור כמה דקות הגיעה כנראה התשובה מהמטה. הרכבת החלה נוסעת אחורה, בח' זהה לגיורגיו. "קיבלנו הוראה להחזיר את הפילם", הסביר סמל-המשטרה, באמצעות מתרגם. "אתה מתבקש לבוא אחרינו".

בתוך התנהגות הוצאתי את הסרט ומסרתי אותו לידי גבר לבוש אזרחי, שרשם שמי וכתובתי בישראל, הבטיח לשלוח לי אותו הביתה. הם רק פתחו את הסרט ויוציאו ממנו את התמונות האסורות. בשעה שנפרדנו, ניגש אלי הסמל, ושוב ביקש סליחה על כל העניין. "מישהו עבר בכל הקרונות והודיע שאסור לצלם. אתם כנראה לא הבנתם מה שהוא אמר ואני, כאחראי על המשמר, הייתי צריך לדאוג שההוראה תוסבר לכם. אני מקהה שלא תכעסו. נסיעה טובה".

עילתי חזרה לקרון, והרכבת המשיכה בי דרכה אל הגבול הרומני-סובייטי.

בכלל נדמה לי לפעמים כי מכתביהם הפרטיים של שליחי המערכת מעניינים לא פחות — ואולי אפילו יותר — מכתביו הימים הרשמיים.

כך כתב לי שלום כהן עוד מאיסטנבול על התקרית הממשעת הבאה:

הגענו לאיסטנבול בערב, והיינו צריכים להישאר בה רק שעה וחצי, עד צאת הרכבת לבלגריה. נסעתי למשרד אל-על כדי למסור פילם ותומר להעברה לתל-אביב. המשרד כבר היה סגור, ונכנסתי למשרד נסיעות גדול שכן שהיה באותו בית, כדי לשאול אותם מה מספר הטלפון הפרטי של מנהל אל על. היו שני גברים נחמדים מאד, שדיברו צרפתית. הם אמרו שאינם יודעים מה מספר הטלפון. שאלתי אם אפשר למסור להם משהו המיועד למנהל אל על, והם הסכימו ברצון רב. כך עשיתי.

לפני שעזבנו את איסטנבול הספקתי עוד לטלפן למנהל אל על הביתה, וסיפרתי לו שמסרתי פילם ותומר אל על שכנו לי-משרד. "אוי אבוי!" הוא קרא. "לך תיקח אותם בחזרה! זהו משרד-נסיעות ערבי!" כשחזרתי, כבר היה המשרד סגור, ואינני יודע אם יגיע אליך התומר או לא". ואינני החומר הגיע, כמוכן, ופורסם לפני שבו עימם. אני מקהה שנהנית ממנו כמוני.

זקוד מביש

יש להתנאות ולהוקיר את אומץ-ליבו ועוירוהו של כתבכם, החבר רפי (גלסקון) אילון. מוכיח יתביש שריהממשלה לפעול ביד רחבה ובמלוא הכנות למען שחרורו של הימאי-העונאי בהקדם האפשרי, ולא כולול מביש, כפי שנהגו עד עכשיו. **אזני קלוט, חזון**

... התואר אי-שהשנה מניע לרפי גלסקון.

יש בזה להשפיע על גורלו של רפי גלסקון? ותר מכל נדהמתי למקרא הקטע: "העולם הזה עקב בהבנה ובאהדה אחי שאיפת הפעילים המצרים...". אור אתם, המעריצים על עצמכם כשונאי האימפריאליזם, יכולים לתמוך בעבר אל-נאצר ובשאיפות האימפריאליסטיות שלו!

צרות-אופק

עמדתו העיקשת של ראש-הממשלה בשאלת העלאת עצמותיו של זאב ז'בוטינסקי (העולם הזה 1033) מראיבה את הלב. האמנם מותר לו לאיש יחיד, ויהיה תפקידו הרם אשר יהיה, להשתמש בזכות הויטו הבלעדית שי הוא מעניק לעצמו ולהכריע את הכף כרצונו בשאלה רבת חשיבות? שיקולים הנובעים מתוך צרות-אופק והתנכרות לזולת, אסור שיהיו נחלתו של ראש-הממשלה נאור!

סרט עירום

הייתי אחד מעשרות האנשים שהצטופפו בכל יום בכיתת-השפם השלום, בעת שנערך שם משפטו של ה"דר"ר שלום. למרות שכל מהלך המשפט היה פיקאנטי ומרתק, וערב מאוד לעינינו של הקהל, אין אני מסכים לריעה שהובעה בעתונכם (העולם הזה 1032) פתוחות. שום תועלת צבורית איננה יכולה להכריע את המאזניים מצד אחד, אם מצד שני מונח גורלם של ילדי הווג שלום, שישאו את כתם מריבת הוריהם כל ימי חייהם!

נחום בן-חיים, תל-אביב

אינני מסכים כי הכפיה הדתית וחוקי האישות הרקובים הם שרתפו את ה"דר"ר שלום לעשות מה שעשה. כי אם שתי סיבות אחרות לגמרי. האחת, לקבל על בניו עלי ידו שיוכח כי אשתו אינה היה חיים טהורים, והשניה לגרש אותה ללא מתן

רבקה שלום

מוזנות. גם החוקים בארצות הנאורות פוס' קים כי ביקשה כזה הבעל פטור משלום מוזנות.

א. ק., תל-אביב

פרשת הווג שלום מתאימה לעליית סרט מרתק. האם הנכרת שלום תהיה מוכנה ל-שחק את עצמה בסרט?

ת. קופמן, תל-אביב

האם הקורא קאופמן מתכוון לגברת שלום בסרט המפורסם שבמצלמת בעלה, או לגי-ברת שלום בסרט מצלמת צלם העולם הזה? (ראת תמונה).

עמוד הקלון

למקרא רשימות של העורך, "עמוד 30" (העולם הזה 1033) נזכחתי בתמימות-הלב, כאשר הכתוב מדבר בשרה-משה, מר פנחס רוזן. כנראה יחסם לו עד כה תכונות שאינן מאפיינות אותו ואת מפלגתו. כשם שהעולם מהרקבון במפלגת-המשפט, כך עצם את עיניו כשהניעו אליו ידיעות על פעולות חבריו למפלגה בבחירות להדר-רפתיים.

בשבת שלפניו בבחירות עברה חיליית שלי-מים של המפלגה הפרו-נורסית בין צריפי-מעברת רמתים, כשהיא מצוידת בסומנים ובספרות-היליים. אחד מחברי החוליה השביעי את הבחורים, ואילו השני פיצה אותם בי-מומנים. מעניין לדעת אם שרה-משהפטים יעמיד לריו את חבריו למפלגה בהדר-רפתיים.

אלכסנדר יר, הדר-רמתים

... שערורית, "עמוד 30" היא הזדמנות מצוינת למשטרה, ואולי גם לש.ב., להוכיח כי הם מסוגלים לנלות גם משהו לטובת הצבור.

שרות בצרפת גביה

מה צועקים אתם, האזרחים הישראליים, על כך שששת-משום מסכסכים לשם מילויים ובילויים (של סוכן הש.ב. איליאשווילי, העולם הזה 1030) בירושלים עבור עדי-המלך והש.ב. מה אומר אוכלי, אורח אמריקאי שלי, בנרון זה. שרתי הדולר אשר בועת אפי הרווחתיו, סופר להניע אף הוא לכיס הש.ב. כי אותו דולר, שקיבלה ממני פמי

שלת ארצות-הכרית כסם, ניתן כמעט לויש-ראל לממשלת ב. נ. ומשם הדרר לש.ב.ג. ברורה...

אזהרה!

אורי, היוזרה! כבר מוזן החלטנו שנמאסת עלינו עם העתון הממורבן שלך, המביא סתם אנדרלמוסיה והפקרות ברחוב היהודי! לא נרבה במילים — בהזדמנות הראשונה שתיפול לירינו נפפל בר בנאמנות — הישמר לנפשוך עוד תשבע נחת מירינו — בינתיים נסה לשפר את דרכך ואת מיב עתונך הקלוקל!

בלי חתימה, חזמת-דואר עין-השופט

שוטרים וגנבים

הקירותים התכופות בענינים פליינים מענינות מאוד. ביחוד מענינות אותו הן הקירות כהן אתם משי-נים בידעיותכם את המשטרה, אולם מרוע אתם מסתפקים בפרסום תמונות השחורים והני-דונים, ואינכם מפרסי-מים את תמונות השוטרים שנגלל עליהם הצליחה המשטרה לשייך ידה על עבריוני? מרוע לא פורסמתי למשל את תמונת המפקח יונה גיל-בין, שתפס את גורביץ ושות' (העולם הזה 1034). האם אתם מי-פרסמים שוטרים רק כשהם סוטים מדרר הישר?

שוטר, ירושלים

לא יש בידי המערכת תמונות שוטרים יעילים, היא שמחה לפרסם אותן. ראה תמונות של מפקח גיל-בין.

העולם הזה (1032) הקדיש מאמר שלם לטרגדיה של משטרת-ישראל, אולם האם שנאתכם למשטרה צריכה להפוך להפוך אתכם למלציני יושר למינור כהן?

כתור תושב וותיק של חדרה הכרתי היטב את קצין משטרת-המדרט הזה, עבר נרצע של הקצין הבריטי היותר נבנה הממונה עליו. בתקופת 47-1945 הצטיין המינור כהן בתור מומחה לציד מעפילים, נוסף לזאת הוא היה חצי מסווג, וגם אני זכיתי לקבל הזמנה לבקר באולס-ההספה, אשר הוא ואשתו הקימו על הכרמל.

האם את כל זאת היה צריך לשכוח לאחר שארוניו עזבו את הארץ? ערוף היה לקבל למשטרה איזה קיבוצניק עם סנדלים וכובע-טמבל, על פני המינור מ-מוצא יהודי, שרדיו מלוכלכות ברמט מע-פילים חסרי-ישע.

אברהם רפיה (רפולסקי), חדרה

כתבתכם על "הנונג מנגב בע"מ" (העולם הזה 1034) הפתיעה אותי מאוד. רק כשי-ראיתי את התמונה זיהיתי את עור-הרדין אורי ולמן גורביץ. ודאי יעניין אתכם לדעת שאיש זה היה לפני עשר שנים חבר הועד המרכזי של מפלגת השומר-הצעיר בפולניה, והיה אחד מפעילי-השכר של מפלגה זו בברסלאו. גם שם הסתבר כנראה, בעניני כספים, עוב את המפלגה ועלה לישראל.

שיחת-יחוק

בין רשימות מענינות אחרות, קראתי על שלושה סטודנטים מהסכנוו בחיפה, אשר המציאו שיטה חדשה של חיוג טלפוני, אשר בה לוחצים על כפתורים במקום לחייג סבלת מספרים (העולם הזה 1035). אחיה אסיר-תורה לכס אם תעבירו את מכתבי-הצעת המצורה לסטודנטים אלה בהקדם האפשרי.

נוער מתלבט

הנני מורה למטמטיקה בבית-ספר תיכוני בחיפה. מצאתי בתוך מחברת עבודות-הבית של אחד מתלמידי שיר מעניין זה של חברי בניג 17, לער. אולי כדאי לפרסמו, היות ויש בו ביטוי נאמן להחלטות הנוער המתבגר ככלל, ולחייפוש אחר ערכים קבועים של הנוער הישראלי ברם.

ד. זאב, חיפה

להלן השיר המצורף למכתבו של המורה זאב, במלואו:

מי אני למי נועדתי, למה נוצרתי? ערפל כמיהות, תרבוט שאיפות, ללא מצפן אחפש... אחר מה?

הצלחה, אהבה, או אולי מטרר, כה מזור לב, שנבון אני הפכפך הגיוני, שמטובך אני עוגן איכתי?

סלע מאחו, היכן אמצאך? נקודת מוצא קבועה, ממנה אוכל למדוד ולהעריך, אבן פינה עליה אוכל להשתית וליצב עולמי המתנודר.

נצה אכור

בנקודת על הפרט על "כנפי נשרים" (העולם הזה 1033) כתבתם כי בין הפרטים שהוזנו בשנה האחרונה על סייסי חילתים האמריקאי נמנה גם הסרט "הים האכזרי" לידעיתכם, "הים האכזרי" עסק באניה זרועת-טרפרות ולא במסמסת. כונתכם היתה, כנראה, לסרט "הים הנצחי".

נקום טרסקובר, תל-אביב

מכתבים

האיש שניסה ראשון לשבור את ההסגר הערבי על ישראל.

נ. טראובנר, חיפה

מכתבו של העורך לעבר אל-נאצר הנדיש את הסאה. ההרברבותם הניעה לשיא ברי-שימה זו. האם אתם טורמים כנפשיכם כאילו תוכלו להשפיע על עבר אל-נאצר בכיוון מסויים, כאילו יש מישוה בשלטונות מצ-רים המקדיש שימת-לב לדרברים, וכאילו

מכתבים

האיש שניסה ראשון לשבור את ההסגר הערבי על ישראל.

נ. טראובנר, חיפה

מכתבו של העורך לעבר אל-נאצר הנדיש את הסאה. ההרברבותם הניעה לשיא ברי-שימה זו. האם אתם טורמים כנפשיכם כאילו תוכלו להשפיע על עבר אל-נאצר בכיוון מסויים, כאילו יש מישוה בשלטונות מצ-רים המקדיש שימת-לב לדרברים, וכאילו